

BENİM KEMERALTI'M

Temel Aycan ŐEN – EGİFED Yönetim Kurulu Başkanı

Tarihi 8000 yıla dayanan bir Őehrin, yüz yıllardır kalbinin attığı yer **KEMERALTI...**

Durum böyle olunca, her İzmirlinin, ya da yolu İzmir ile keşmiş olan herkesin kalbinde küçük veya büyük bir yeri var **KEMERALTI'nın...**

Benim için KEMERALTI ile ilgili en eski çağrışimler dedemin babasının ve sonraları dedemin, KEMERALTI'ndaki Yemiş Çarşısı olarak adlandırılan bölgeye, Ödemiş ve civarından topladıkları kuru incirleri getirmeleri ile ilgili bize aktardıkları anılara dayanıyor.

O zamanlar ülkenin bu en önemli ihracat ürünleri KEMERALTI'nda yerleşik komisyoncu ve toptancılarda birikip, bazıları hemen o civarda yeralan işletmelerde kutulanıp ihracata sevk edilirmiş. Hatta incir sezonunun o yoğun dönemlerinde KEMERALTI'ndaki esnafların bazıları dükkanlarını kapatır, onlar için daha kazançlı olan incir işleme işinde dönemsel olarak çalışırlarmış.

Yine o günlere dair olarak, dedemin bu gelişlerinde İzmir'in önemli otellerinden Őükran Oteli'nde kaldığını ve oranın yemekleri ile meşhur Őükran Lokantası'nda ve yakınlardaki Ekmekçibaşı Lokantasında yemek yediğini dinlerdim küçüklüğümde.

Ardından yine babam ve amcamlarla sürdürülen işlerimizde hep Yemiş Çarşısı ve KEMERALTI'nın diğer bölümlerinde yer alan kuru meyvacılar, komisyoncular, tahta kutucular ve malzeme tedarikçileri ile ilgili ticari anıları dinleyip, kimi işyerlerine onlarla gittiğimi hatırlıyorum.

O yıllarda İzmir’de Basmane’deki Altınpark semtinde yaşayan anne ve babamın evlerinden KEMERALTI’na dek yürüyerek gidip geldiklerini ve yol boyunca tüm alışverişlerini yaptıkları ve ihtiyaç duydukları herşeyi buradan tedarik edebildiklerini biliyorum. O civarın kulübü olan Dönertaş’taki Altınordu Kulübü’nün taraftarlığı ise babamdan bize geçen ayrı bir heyecan kaynağı benim için.

Daha sonraki yıllarda bu kez abimin KEMERALTI’nda yer alan Yusuf Rıza İlkokulu’unda okula başlaması ile anılarım oluştu bu bölgeyle ilgili. Küçük yaşta olmama rağmen onun okulunda gittiğim müsamereleri, o çevredeki okul alışverişi yapılan dükkanları ve daha sonra Mithat Paşa’ya taşınmamızın ardından onu okula götüren servis otobüsü ve özellikle kollu bir mekanizma ile açılan kapısını unutamam.

Biraz daha büyüyüp hatıralarımın daha berraklaştığı yıllara dair ise annem ve babamla sık sık alışveriş için gittiğimiz KEMERALTI Çarşısını, daha çarşıya girer girmez vilayetin yanındaki meşhur büfeden yediğim peynirli tost ve içtiğim portakal suyunun tadını, o büfenin bana o yıllarda çok teknolojik gelen ve alt kattaki bulaşıkları üst kata çıkaran küçük asansör mekanizmasını, biraz daha ileride bir dükkanın önünde oturan gözleri görmeyen amcadan çakmaklara gaz aldığımızı, okul kaydı için Hamza Rüstem’de fotoğraf çektirdiğimizi, Havuzlu Çarşı denen bir mekanın üst katlarında ısrarla aradığımız ortopedik ayakkabıları, o yılların önemli alışveriş mağazası Sevil’in farklı ürün gruplarının cazibesini, bu dönemin AVM lerinin öncülerinden Salepçioğlu Çarşısı’nı ve onun benim için çok enteran olan yürüyen merdivenlerini, karşısında yediğimiz Sefer Usta’nın lezzetli kazandibilerini, Anafartalar Caddesi boyunca yer alan çeşitli dükkanlar ve rengarenk alışveriş ürünlerini unutmak mümkün değil.

İlkokul önlüğümü bu çarşıdan almış, ilk spor ayakkabımı oradaki BARÇIN mağazasından seçmiş, ilk gittiğim sinemalar çarşıdaki Sema ve Şan sinemaları olmuştu.

Bizim için kıymetli doktorumuz rahmetli Selahatin Tekand’ın Birinci Beyler’deki iki katlı ve altında garajı olan muayenehanesini, orada bacağıma yaptığı aşından sonra beni avutmak için elime tutuşturduğu, üzerine tavşan çizili kağıda baka baka, gözyaşları ile topallayarak Katlı Otopark’a kadar yürüyüşümü, o otoparkın döne döne çıkan yokuşunun benim için ne kadar

eğlenceli olduğunu, Kemeraltı girişinde yediğim dönerin tadını, ortaokul çağlarında ilk kez gittiğim Elhamra'da Opera ve Bale gösterilerinin büyüsunü, Çınar Sineması'nda artık tek başıma arkadaşlarımla buluşarak gittiğim filmlerin heyecanını hatırlamak yine hayatımın izlerinden güzel parçaları yaşatır bana.

Yıllar sonra bu kez çocuklarımla KEMERALTI'nda dolaşiyor, onlarla nostaljik turlar yapıyor ve oradaki müzeleri geziyor olmak bu kez ayrı bir heyecan vesilesi benim için KEMERALTI'nın bana yaşattığı.

İşte bu yazı sayesinde tekrar hatırlamaktan mutlu olduğum ve bir çoğunu burada sayamadığım **Benim Kemeraltım'a** dair anılar bile, şehrimizin ve ülkemizin bu önemli merkezinin sadece bir İzmirli'nin beş neslinin kalbine dokunmuş olmasının bir kanıtı. Kimbilir tarih daha nice nesillere ne değerli anılar yaşatmıştır KEMERALTI'nda.

İnanıyor ve diliyorum ki TARKEM ve işbirliği içinde olduğu tüm kurumların çalışmaları, KEMERALTI'nın yaşayanları ve yetkililerin destekleri ile KEMERALTI hakkettiği değeri en kısa zamanda bulacaktır.